

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У 5133/10 (2008)
25.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Невене Милојчић, председника већа, Стева Ђурановића и Мирјане Аранђеловић, чланова већа, са саветником суда Миром Стевић Капус, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца А.А., улица ... бр. ..., Б.Б. Улица ... бр. ... и В.В., улица ... број ..., сви из ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења 07 број 463-02-00064/2008 од 07.07.2008.године, са заинтересованим лицем општином Нови Пазар, у предмету коришћење грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 25.11.2010. године, донео је:

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, 07 број 463-02-00064/2008 од 07.07.2008.године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца, изјављена против решења Општинске управе за изворне и поверене послове локалне самоуправе општине Нови Пазар, Одељења за имовинско-правне послове 03 бр.463-163/07 од 17.01.2008.године, којим је одбијен, као неоснован њихов захтев за утврђивање права коришћења на кп.бр. ... КО ... у смислу члана 84. Закона о планирању и изградњи.

Тужбом поднетом Врховом суду Србије дана 05.09.2008.године, која је код тог суда заведена под У 6156/08, тужиоци су оспорили правилност и законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене одредаба

Закона о планирању и изградњи. У тужби наводе да су уз захтев приложили сву потребну документацију којом се доказује да су правни следбеници ранијег сопственика предметне парцеле, и да су се стекли услови за доношење решења о утврђивању права коришћења из члана 84. Закона о планирању и изградњи, али да орган те доказе није ценио већ је на основу података из урбанистичког обавештења одлучио о њиховом захтеву. Истакли су да се предметна парцела у катастру води на име А.А. и да није изузета из поседа корисника, иако је једним делом захваћена јавним објектима од општег интереса, а једним делом намењена за изградњу јавних објеката. Са наведених разлога предложили су да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу, иако му је иста уредно достављена према повратници у списима предмета дана 13.марта 2009.године.

Управни суд је, од 01.01.2010. године на основу члана 89. и 90. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08 и 104/09) преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука у управним стварима, а за које је, на основу члана 29. став 1. истог закона надлежан Управни суд.

Решавајући овај управни спор, на основу чињеница које су утврђене у управном поступку, у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр.46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр.46/96), а који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр.111/09), Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења и списима предмета првостепени орган је одлучујући о захтеву тужилаца за утврђивање права коришћења на кп.бр. ... КО ... који је поднет у смислу члана 84. Закона о планирању и изградњи, ради утврђивања статуса предметне парцеле прибавио урбанистичко обавештење Одељења за урбанизам, имовинско-правне, комуналне и стамбене послове 03 бр.сл. од 27.12.2007.године из којег произилази да је увидом у регулациони план потес „Царина“ („Општински службени гласник“ бр.16/99) установљено да је кат.парц. ... КО ... предвиђена за јавне објекте-регулација водотока реке Рашке, Кејске саобраћајнице са леве и десне стране водотока, а једним делом је предвиђена за

зелене јавне површине у оквиру стамбеног блока, као и фотокопију плана Службе за катастар непокретности Нови Пазар бр.л2076 од 06.11.2007.године из које произилази да се предметна катастарска парцела на потесу „Јалија“ по култури неплодно, у површини од 54 ара и 87 м² води као РС корисника А.А. из Новог Пазара. На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени орган је закључио да је кат. парц.бр. ... КО ... предвиђена за јавне објекте-регулацију водотока реке Рашке, Кејске саобраћајнице са леве и десне стране водотока, а једним делом за зелене јавне површине у оквиру стамбеног блока, те да се стога третира као јавно грађевинско земљиште, због чега се нису стекли услови да се тужиоцима утврди право коришћења у смислу члана 84. Закона о планирању и изградњи. Одлучујући о жалби тужилаца изјављеној на наведено првостепено решење тужени орган је закључио да је првостепени орган правилно утврдио чињеницу да предметна парцела представља јавно грађевинско земљиште, на коме се не може утврдити право коришћења тужиоцима као подносиоцима захтева на основу члана 84. Закона о планирању и изградњи.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да су основани наводи тужбе којима тужиоци оспоравају законитост тог решења и правилност поступка у којим је исто донето. Ово са разлога што у конкретном случају нема доказа да је донета Одлука о одређивању јавног и осталог грађевинског земљишта, у смислу одредбе члана 69.став 2. и члана 70. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“,бр.47/2003), због чега планирана намена према којој је кат.парц.бр. ... КО ... предвиђена за јавне објекте, није сметња да се у конкретном случају утврди право коришћења на овој катастарској парцели, с обзиром да се у моменту привођења намени, овај део изузима из поседа тадашњих корисника у складу са важећим прописима.

С тога се, по налажењу овог суда, за сада не може испитати правилност ожалбеног, нити законитост оспореног решења, јер се исто заснива на повреди правила поступка из члана 199.став 2. Закона о општем управном поступку, јер утврђено чињенично стање не упућује на решење какво је дато у диспозитиву оспореног решења, осим тога тужени је пропустио да одговори на навод жалбе да се предметна парцела у катастру води на име А.А. и да никада није изузета из поседа корисника, чиме је учинио повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96) у вези члана 38.став 2. истог закона, одлучио као као у диспозитиву пресуде. У поновом поступку тужени орган дужан је да отклони учињене повреде правила поступања на које му је указано овом пресудом, те да

донесе нову на закону засновану одлуку, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка у смислу члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 25.11.2010. године, 23 У 5133/10 (2008)

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа – судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП